

SŁOWO WSTĘPNE

Czcigodny Ojciec Dyrektorze, Szanowne Grono Profesorskie, Dro-
dzy Kapłani, Siostry i Bracia Zakonni, bardzo Szanowni Państwo!

Słowo Boże zasługuje na najwyższy szacunek, naszą miłość
i uwagę. Bardzo dobrze się stało, że tutejszy Instytut w ramach do-
rocznych Dni Duchowości Karmelitańskiej podejmuje ten właśnie
temat.

Dzisiejsze liturgiczne czytanie z Dziejów Apostolskich pokazało
nam coś bardzo istotnego. Oto dworzanin, którego imienia nie
znamy, zagłębiał się podczas podróży w lekturę Księgi Proroka Iza-
jasza. Finałem spotkania diakona Filipa i usłyszenia Dobrej Nowiny
o Jezusie było jego nawrócenie. To bardzo ważna wskazówka. Otóż
wynikiem czytania słowa Bożego i jego rozważania było nawrócenie
i zrozumienie. Ale jest jeszcze coś więcej. W procesie rozumienia
słowa nie możemy pozostać osamotnieni. Do jego zrozumienia
potrzebujemy kogoś innego, tak jak dworzanin potrzebował Filipa.
Kościół jest wspólnotą, wspólnotą ludzi wierzących, i w tej wspóln-
ocie odczytujemy przesłanie, które kieruje do nas Bóg, nie tylko
sami, ale właśnie z pomocą innych, także pod kierunkiem Urzędu
Nauczycielskiego Kościoła.

Podjmując temat słowa Bożego w duchowości Karmelu, chce-
my, aby rolę Filipa wobec nas spełnili Święci Karmelu, a także kom-
petentni wykładowcy, którzy przyjęli zaproszenie do wygłoszenia
referatów.

Jakie zadania stoją przed nami dzisiaj? Dzisiaj, gdy słowo Boże – jako owoc odnowy biblijnej, patrystycznej i liturgicznej – zajęło na nowo centralne miejsce w życiu Kościoła; dzisiaj, gdy rozwinęło się żarliwe i głębokie zainteresowanie lectio divina; dzisiaj, gdy nie wyobrażamy już sobie życia duchowego bez jego życiodajnego źródła.

Temat ten jest więc niezwykle aktualny. Doceniam ogromny wysiłek wykładowców KID-u i zaproszonych profesorów w przygotowanie naukowych przedłożeń. Owocem ich pracy będzie cenna publikacja naukowa, która ubogaci naszą wiedzę o roli słowa Bożego w życiu i doktrynie Świętych. Proszę mi jednak pozwolić zwrócić uwagę także na wymiar duszpasterski i duchowy. Mam bowiem wrażenie, że zdecydowana większość słuchaczy, oprócz solidnej naukowości, oczekuje od nas czegoś bardzo praktycznego. Stawia sobie pytanie: Czego mogę się nauczyć od Świętych Karmelu i całej karmelitańskiej tradycji, która ma głębokie korzenie biblijne? Jak korzystać z ich doświadczenia, by ubogacić swoje życie duchowe? Jak rozmawiać się w słowie i sprawić, by ono było moim pokarmem?

Wydaje mi się, że między nami a Świętymi zachodzi zasadnicza różnica, choć cel pozostaje ten sam. Różnica dotyczy punktu wyjścia. Otóż nasi Święci, a wielu z nich miało utrudniony dostęp do Pisma Świętego (tak było w przypadku św. Teresy z Lisieux, zaś w czasach św. Teresy z Awili używanie Pisma było zabraniane ze względu na niebezpieczeństwo błędnych interpretacji), dysponowało skromnymi zasobami biblijnymi. Więc wychodzili od swego doświadczenia duchowego, a w tekstach Pisma znajdowali podporę i potwierdzenie swych duchowych intuicji. Możemy o nich powiedzieć, że dali się prowadzić Duchowi Świętemu i wydali wspaniałe owoce, doszli do szczytów, często bez wsparcia, pod prąd.

Nasz punkt wyjścia jest inny. My dziś, dzięki szerokiemu dostępowi do Pisma, mamy wychodzić od słowa Bożego, słuchać

je, medytować, uczynić je swoją drogą, by dojść do tych samych szczytów, gdyż cel, jak zaznaczyłem, jest jeden. Upraszczaając, można zatem powiedzieć, że oni „mając mało” dochodzili do „dużo więcej”, i zadać sobie pytanie: A my, którzy „mamy wiele”, do czego dojdziemy? Więc w tym miejscu powstaje wiele kwestii, które, jak ufam, podczas tych dni zostaną podjęte krytycznie i inspirująco, twórczo i stosownie do potrzeb czasu, w którym żyjemy.

Mam nadzieję, że sesja ta będzie dobrym startem, by słowo Boże w szerszym zakresie, teoretycznym, a także praktycznym, choćby w postaci *lectio divina*, zagościło w tutejszym Instytucie i stało się dla nas życiodajnym źródłem, w którym znajdziemy pokarm, światło i odnowę życia.

Pragnę w imieniu Zarządu Prowincji wyrazić radość z rozpoczynających się dni refleksji i podziękować organizatorom za przygotowanie intelektualnej i duchowej uczt, która poprzez prelekcje wyśmienitych wykładawców otworzy nasze umysły – i jak ufam – także serca na tajemnicę Bożego słowa.

Łukasz Kasperek OCD
wiceprowincjał Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych